

REGGEL

Hegyek mögötti ágyában immár
felült a nap.
Villany ha gyúl, vaksin hunyorog
az ég alatt.
Egy fázós ásitás és megbolydul
a mély sötét,
és áttetszővé lesz a táj,
mint kék üvegcserép.
Borzongó dér a földeken.
És fenn a köd
úszik, mint Iszen lelke úszhatott
a nagy vizek fölött.

Milyen lesz ma a nappal?
Vajh, lesz-e kedvetek,
ha már kihült az ágyatok,
még alvó emberek?

PROPERTIUS: III. 19.

Hányszor hánytad már a szememre nemünk bujaságát:
Hidd el, az asszonyokon dül heve még igazán.
Mert ha ti eldobtátok a tisztesség zaboláját,
Senki se fékezi meg vágybabukott eszetek.
Gyorsabban huny a láng el az égő szalmakazalban,
Forrásához előbb visszatalál a folyó,
Szirtcsúcsokon hamarább lel jó kikötőre a matróz,
És üdülésre a mord, fergeteges Maleán,
Mind a ti vad rohanástok gátja lehetne akárki,
S megzabolázhatná vágyatok örületét.
Légyen a krétai nő a tanúm, ki ledől a bikának,
S szirtifenyőfa-tehén szarvait hordta fején.
Ott van Tyró, Enipeó szeretője, ki egykor
Annyira itta a kéjt a folyamisten ölén;
S Myrra, ki aggott apja iránt gyulladt szerelemre,
Végül cserje-sudár nőtt ki a tagjaiból.
Hozzam elő Medeát, ki szülötteit ölte le sorra,
Igy szelidítve dühét férje csalása után?
Hát az az elvetemült, ki miatt szégyenbe merülten,
Pélóps átka alatt áll a mikénei ház.
Scylla, te minosi préda, apád bibor hajaszála,
S véle egy ős hatalom hullt el a két kezeden!
Im ezt adta a szűz az ellenük háborúzóknak:
Amor vette be hát Nisus a kapuidat!
Légyen több a szerencse a nászotokon, ti leányok:
Arbocon lóg már fenn az a krétai lány.
Méltán bíró Minos az árnyak közt odalent most:
Nem kímélte a bűnt, bár diadalt aratott.

Fordította: SZABÓ KÁROLY

Sextus Propertius római elégiaköltő, i. e. 47 táján született, meghalt i. e. 15 körül.

HÖLDERLIN:

AZ ÉLET FELÉN

Sárga körtékkel hull
És vadrózsákkal telten
A táj a tóba,
Ti kedves hattyúk
Csóktól ittasultan
Mártjátok főtöket a
Szen:ségként hűvös vízbe.

Oh, jaj nekem, honnan veszek
Ha jó a tél, virágot és hol
Lesz napsugár
Es árnyas hely a földön?
Szóltan és hidegen
Allnak majd a falak s a szélben
Zászlók csapkolódnak.

Fordította: SZABÓ KÁROLY

HYPERION SORSDALA

Ti vándoroltok fenn a fényben
szelhd mezőkön, holdog szellemek!
Az istenek lehellete
Simogat lágyan bennetek,
Mint ihletett kezével lány
a szentelt hurokat.

Sorstalanul, mint szendergő
Kisded élnek az égiek;
Illetetlenül
Bimbója gyenge szirma közt
Ontja feljűk
Illatát a szellem
S derűs szemekkel néznek ők
Az örökké tartó
Tiszta csend honában.

De nekünk nem adatott meg
Bárhoi is megpihenni.
Kintől gyötörten hull
A földre le az ember
Pillanatról pillanatra,
Miként a víz szikláról
Sziklára zuhan
Örökké már
Alá az ismeretlen semmiségbe.

Fordította: SZABÓ KÁROLY

HELMUT PRESSLER:

ANNA PALENZ KÉRELME

(Felvételünket kérjük a munkásosztály pártjába — ciklusból)

Özvegy vagyok,
és van egy fiam.

A férjem Moszkva előtt elesett;
a fiam Moszkvában akar tanulni.
Ami ellen harcolt az apa — és meghalt,
azért akar harcolni a fiú és élni.

Én mellette akarok menetelni,
azért jövök most hozzátok.

Fordította: SZABÓ KÁROLY

HELMUT PRESSLER:

WILHELM KREUZ ZONGORAMŰVÉSZ KÉRELME

(Felvételünket kérjük a munkásosztály pártjába — ciklusból)

Szabóm, aki szemben lakik,
mindig szívélyesen köszönt.
Nyugdíjas hivatalnokok
pártonkivüliségemért kívánnak sok sikert.
Cinikus értelmiségiek
csodálják józanságomat.
A nyárspolgárok
együttérzésről biztosítanak,
az elvtársak pedig
előzékenyek és tartózkodók.

Nem hagyom tovább, hogy sértegensenek! —
az ellenségeim
bizalmukat kínálva,
és a barátaim
ápolva hűvös kapcsolatukat.

Hadd tudják meg mindnyájam végül is,
hogy hova tartozom.

Fordította: SZABÓ KÁROLY